

வல்லிபுரமாயனார் திருவ்ரட்டை மண்மாலை

வல்லிபுரத் திருத்தல ஆய்வமையம்
ஓன்றாறியோ, கன்டா

வெள்ளிபுரம் திருத்தால் நூலாகிறது
நூலாகிறது அன்பாகிறது மற்றும் செய்து வேடப்படும்

வல்லிபுரமாயவனார் திருவீரட்டை மணிமாலை

பெரும்புலவர், பண்டிதர்
ச. குமரேசையா

வல்லிபுரத் திருத்தல ஆய்வமையம்
ஒன்றாநியோ
கன்டா

நூல்:	- வல்லிபுர மாயவனார்
அசிரியர்:	- திருவிரட்டை மணிமாலை
முதற்பதிப்பு:	- பண்டிதர் ச. குமரேசையா, கரம்பொன்
மொழி:	- ஜனவரி 2001
பக்கங்கள்:	- தமிழ் (செய்யுள் வடிவம்)
எழுத்தமைப்பு:	- 36
அச்சுப்பதிப்பு:	- மா. கணகசபாபதி
வெளியீடு:	- VIVEKA PRINTERS
பதிப்புரிமை:	- வல்லிபுரத் திருத்தல ஆய்வு அமையம்
வெளியீட்டாசிரியர்:-	- வல்லிபுரத் திருத்தல ஆய்வு அமையம் ஒன்றாறியோ, கன்டா
இரத்தினம் விசாகேசுவரன், கன்டா	

சமர்ப்பணம்

கீரிமலை, கருகம்பனை வத்தானைப் புலத்தின்
 மைந்தன் அதிமானுடன்
 இரத்தினம் என்றழைக்கப்படும்
 என் அருமை நண்பன்
 ந. பொன்னுத்துரை அவர்களின்
 நினைவாக

இப் பாமாலையை வல்லிபுரம் ஆழ்வார்
 சுவாமிகளின் திவ்விய பாத பங்கயங்களிற்
 சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நீங்கா அன்புடன்
 வல்லிபுரம் பரமநாதன்

வெளியிட்டுரை

பன்னிருதிருமுறைகள் சைவத்தின் உயிர்நாடி. பன்னிரு ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள் வைணவர்களின் இருதய ஸ்தானம். காரைக்காலம்மையார் பக்தி இலக்கியத்தின் முதல்வர். அவர்களின் திருவாக்கில் நான்கு பிரபந்தங்கள் எழுந்தன. அவற்றிலொன்று திருவிரட்டை மணிமாலை. பக்தி இலக்கிய வரலாற்றில் மும்மணி மாலை, நான்மணிமாலை பிரசித்தமானவை. சிவப்பிரகாச கவாமி களும், மகாகவிபாரதியும் நான்மணிமாலை தந்துள்ளனர். அவை மேலாந்தரமுடையன. இருவகையான பாவிகத்தால், மணிமிடை பவளமாய் அமைவது திருவிரட்டை மணிமாலையின் யாப்பு அமைவு. இப்படியான பாவணத்தமிழால் அமைந்தது இப்பிரபந்தம். கட்டளைக்கலித்துறை, வெண்பாவால் இயன்றது இப்பனுவல். இதன் சிறப்பஸ்ம் அந்தாதியாகப் பாடப்பட்டமை. இதை ஆக்கியோன் அறிவர் பண்டிதர் ச. குமரேசையா அவர்கள். இப்பனுவலைப் பாடுவித்தவர் முருகவே பரமநாதன் அவர்கள். வல்லிபுரத்தலத்து ஆழ்வார் கவாமிகள் ஆலயம் பற்றிப் பல நூல்களை வெளியிட்டவர் இப்பேரநிஞர். இவரின் தாயகம் வல்லிபுரம். இவரின் முதாதையர்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆழ்வார் கவாமி ஆலயம் மிகமிகப் பழைமை வாய்ந்தது. வல்லிபுரத்தான் இவரின் குலதெய்வம். வல்லிபுரமாயன் மீது மும்மணிமாலை பாடியவர் தும்பளை பஞ்சாட்சரகுரு ஆகும். இது இப்போது கிடைக்குமாறில்லை. அதன் பெயர் வல்லிபுர மாயவன் மும்மணிமாலை. மாயவன் என்ற திருநாமத்தோடு 1989இல் வெளியானது பிள்ளைத் தமிழ். இதனாசிரியர் கலாநிதி மு. கந்தையா அவர்கள். இதை ஆக்குவித்து வெளியீடு செய்தவர் ஆழ்கடலான் அவர்கள். கண்ணபிரான் திருவருளால் இந்நாற்குப் பதிப்புரை எழுதும் வாய்ப்பு அடியேனுக்குக் கிட்டியது பூர்வபுண்ணியமே. இதை ஆக்கிய பெரும்புலவர்க்கும், சுந்தர எழுத்திலே படி செய்துதவிய ஆசிரியர் மருதப்பு அவர்களுக்கும்; எழுத்தமைப்புச் செய்தவர்க்கும்; பதிப்பகத்தார்க்கும் என் நன்றிகள் உரித்தாகுக. உலக சேமத்துக்காக வல்லிபுரமாயனை வேண்டுகிறேன்.

“அழகோ அழகாய் அமர்ந்திருப்பார், அன்பர்
நிழலோ நிழலாய்நிற் கின்றார் - பழவினைகள்
போக்குவீ ராகிற் புகுவீர் அவன்கோவில்
காத்தனிக்கும் சொர்க்கக் கணி.

- வல்லிபுரமாயவனார் திருவிரட்டைமணிமாலை 163

இரத்தினம் விசாகேகவரன்
கடநா 01-01-2001

விட்டுமயம்

சாற்று கவி

பண்டிதன் குமரே சையன்
பாங்குடன் பாடித் தந்த
ஒண்டமிழ் மாலை என்றும்
உயர் தமிழ்க் கீர்த்தியாகித்
தண்டமிழ் பேசும் மக்கள்
தாகத்தைத் தீர்க்க வேண்டி
எண்டிசை எலாம் நிறைந்த
இந்தமிழ் முகுந்தன் பாதம்.

1

செந்தமிழ் கொண்டே போற்றிச்
சேமமாய் உயிர்கள் வாழ
நந்தமிழ் ஏடாய் வந்து
நன்மைகள் தரவே வேண்டிப்
பைந்துளாய் மாலை மார்பன்
பாதங்கள் பணிந்து நின்றே
எந்தமிழ் இயற்கை கண்டே
ஏற்றினேன் எந்தை பாதம்.

2

நாடெலாம் செழிக்க வேண்டும்
நந்தமிழ் கொழிக்க வேண்டும்
காடெலாம் களனி ஓங்கிக்
கடும்பசி நீங்க வேண்டும்
வீடெலாம் அமைதி கண்டே
விரக்திகள் நீங்க வேண்டும்
மாடெலாம் மனைகள் தேங்கி
மன்பதை மகிழ் வேண்டும்.

3

இன்தமிழ்த் தாமந் தன்னை
இரட்டை மணிமாலை ஆக்கிப்
பொன்தமிழ் படிப்போர்க் கெல்லாம்
போதொடு துளபம் கொண்டே

4

தென்தமிழ் மாலைபாடித் தினமுமே
தேசஸ் பெற்று வாழ்வில்
மென்தமிழ் செழிக்கச் செய்தே
மேன்மைகள் காண்போம் நாங்கள்.

4

என்னுடை இதயம் எல்லாம்
ஏமத்தில் சாமந் தன்னில்
அன்னவன் புகழைப் பாடி
அனுதினம் மகிழ் வேண்டும்
சின்னவன் சிறியேன் சொன்ன
சீருடைச் சாற்று பாக்கள்
மன்னியே உலகில் நிற்க
மாதவன் பாதங் காப்பாம்.

5

எங்குமே அமைதி வேண்டும்
எல்லவர் வாழ்வும் நன்கு
பொங்கியே செழிக்க வேண்டும்
போதெலாம் உள்ளம் கொண்டே
இங்கிதம் நிறைந்த இந்த
இன்தமிழ் மாலை தன்னைச்
சங்கமா கையான் தாளில்
சாத்தியே பணிந்தேன் நானே.

6

என்னுடை வேண்டு கோளை
ஏற்றுமே கவிகள் செய்த
மன்னவன் குமரே சையன்
மனமெலா மகிழ் வேண்டி
என்னவன் இராமன் கண்ணன்
இணையடி வேண்டி நின்றே
பன்னுவேன் தினமும் இந்தப்
பாமாலை தன்னை நன்றே.

7

நன்மையும் தீமை தானும்
நாமெலா மொன்றாய்க் கண்டு
சின்மயன் பாதந் தன்னைச்
சிந்தையிற் பதித்துக் கொண்டு

5

தன்வயம் இழந்தே மேலும்
தாளினை பற்றிக் கொண்டே
என்வயம் மறந்தே என்றும்
ஏற்றுவேன் ஏந்தல் பாதம்.

8

வல்லிபுர மாயன் மாட்டு
மாசிலா மணிகள் கொண்டே
நல்லியற் பாமாலை யாத்துத்
தந்தன் அண்ணல் பாதம்
எல்லையில் அன்பாற் போற்றி
என்தலை தன்மேற் கொண்டே
வல்லிதன் பாதம் போற்றி
வழுத்தினன் தினமும் நன்றே.

9

உலகெலாம் அமைதி வேண்டும்
உத்தம வாழ்வு வேண்டும்
கலகமும் பகையும் நீங்கிக்
கவினுற வாழ வேண்டும்
அலகிலா விளையாட் டண்ணல்
அணிதிகழ் பாதம் பற்றி
வலமுறை கோயில் சுற்றி
வணங்குதும் வாரீர் நன்றே.

10

நன்றுடை நறுவீ கொண்டே
நாரணந் தொழுவோம் நாழும்
கன்றுடைப் பசுக்க ஸௌலாம்
காகுத்தன் குழலைக் கேட்டே
குன்றுடைக் குடைகள் தன்னால்
கொடுமழை காத்தான் போற்றி
தன்னுடைச் சக்கரத் தன்னல்
தனியிசை மடுக்கும் நன்றே.

11

அவ்விசை போன்றே எங்கள்
அண்ணனு மளித்த பாடல்
செவ்விசை நிறைந்து தேங்கிச்
சிறீதரன் செவ்வி சொல்லும்

இவ்விசை மடுத்தே பக்தர்
இனியவன் அருளைப் பெற்று
நவ்விசை தினமும் சொல்லி
நாரண்ற் சேர்வர் நன்றே.

நவ்விசை - நாராயணநாமம்
சிங்கைநகர் ஆழ்கடலான்
வல்லிபுரம், புலோலி
3-12-2000

வல்லிபுரம் ஆழ்வார் கீர்த்திவாழி

தொல்காப் பியத்தொன்று மாயோனெ னூற்றினிற்
கரந்துதொடர் பல்காப்பியந்
தொறுமருவு சிற்றருவி யாய்நெளிந் தற்பறத்
தோன்றுபரி பாடல்நதியாய்ப்
பல்கா தரந்துன்று பரதரா மாயணப்
பாற்கட லெனாப்பரந்து
பக்திகூ ரருணகிரி பாவதனி லலைவீசிப்
பத்யபா கச்சவைநலச்
சொல்லாரு மாழ்வார்கள் தூயநா மத்திடத்
தோன்றுதிரு நாலாயிரச்
கவையாரு நவநீத நைவேத்ய மாயநின்
தொல்கீர்த்தி வாழிவாழி
செல்லாரு முருவழக திருவாரு மொளியழக
சிறுதே ருருட்டியருளே
செவ்வியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வல்லிபுர
சிறுதே ருருட்டியருளே.

வல்லிபுரமாயவன் பிள்ளைத் தமிழ்
கலாநிதி மு. கந்தையா

ஓம் நம நாராயணாய நம
வல்லிபூர மாயவனார்
திருவிரட்டை மணிமாலை

பாயிரம்

குணஅது பொருகடல் குழுறிக் குரைக்கத்
தனாஅது ஆஞ்சை தலைக்கொளக் கலக்கி
உறாஅத பெரும்புயல் உற்றதாங் கென்ன
மற்சாவ தாரனாய் மாலவன் கூட்டிய
உற்பாதப் பேரோலி ஊரெழச் செய்ததும்
அருந்தவச் செல்வி ஆரணங்கு) இலவல்லித்
திருவினன் சரிதையும்; திரிந்தமர் விளைத்த
உருகேழு மீனம் அவள்மடி யுற்றதும்
மறிதரக் கடல்புகுந் தாங்கண் மறைய
அறிவெழிந் தன்பர் அரற்றலும் இரங்கிச்
செறியருட் சக்கரம் சேர்த்தா வயங்கொள்
வல்லிபூர மாயோன் மான்மிய மாகநால்
செய்குக என்றோரு திருவாக் காஞ்சைஞ்சூயால்
எய்திய தாழ்வார்க் கிதயம் அளித்த
முருகவே - பரம நாதன்பேர் அறிஞனால்
ஐந்தாண் டகவையில் அரும்பிய பக்தி
இந்நா ஸாகவே ஊற்றது கரந்து
அந்தண் குணையென அவனுளம் நிறைத்துத்
ததும்பி நிற்கும் தகமைத் தாகியே
ஆழ்வா ரென்ன அரும்பிய கண்கள்ரீர்
தாள்களை நனைக்கும் தண்மையோன் உடனே
உரும்பராய் விசாகன் உளம்நிறை பக்தித்
திருநிறை செல்வன் திருத்தலத் தொண்டால்
இறையா கணக்குள் இருப்பவன் அவனும்
எழுதுக எழுதுகவென் றாக்கிய தாலும்;
நுண்மான் நுழைபுல நூல்பல நிறையுள
எண்ணிய பயனுற எழிலுற நிறைக்கும்
திண்ணிய உளமும் திருத்தகு நினைவுமார்

அண்ணலாம் நல்லா சிரியர் திலகம்
மருதப்பு ஆகிய மதிவலோன் தந்த
ஆக்கங்கொள் ஊக்கத் தாழும் அலர்தர
சிறீஸ்காந்த புராணம் செய்திமோர் பகுதியாம்
வல்லிபுர வைபவ வழித்துணை கொண்டு
குதமா முனிவர் செப்பிய தறிந்தும்
சிங்கை ஆழியான் திறனறி நூலாம்
அழக்ட ஸானென்னும் ஆய்வுநால் கொண்டும்
மாயவன் திருவருள் மாண்பினால் மலர்தல்
ஆயத்திந் நூலே அவன்தாள் போற்றியே.

முற்றிற்று

சிவமயம்
ஓம் நம நாராயணாய நம
வல்லிபுர மாயவனார்
திருவிரட்டை மணிமாலை

காப்பு

ஓங்கார வதனமைங் கரங்கள் கொண்டே

உலகெலாம் விநாயகனாய் ஓளிருந் தெய்வம்
பாங்காரத் தொழுதெழுஞ்சீர் அடியார் நெஞ்சப்

பரம்பொருளாய் நின்றருளிப் பரிபா லிப்பாய்
தேங்கான சங்குகதை சக்க ரஞ்சால்

திருக்கரங்கள் துளசித்தார்த் திருமால் ஈழம்
ஆங்கான வல்லிபுரத் தலஞ்சேர் மாயோன்

அழூவார்தாள் மாலைசொல் அருள்வாய் காப்பு.

கலைத் தேவி

இன்றொன்றாய் நாளையொன்றாய்க் கருக்கள் விண்டு
எண்ணரிய புதியபுது நுணுக்கங் கண்டு
என்றென்றும் எல்லையின்றிப் பரந்து பட்டே

இறைமையொளிர் எழிற்கலைகள் அருளுந் தேவி
அன்றுந்திக் கமலத்தே அயனைத் தந்த

அரிஇறைவன் வல்லிபுரத் தாழ்வார் தாள்மேல்
நன்றுந்தந் தேன்துமிழ்ச்சொன் மலரால் மாலை
நயந்தளிக்கத் திருவருள்ளநன் கருளு வாயே.

ஓம் நம நாராயணாய நம
மாயவனார் இரட்டை மணிமாலை

கடலில் எறிந்த கங்கணங்கள்

மாயவனே! செந்தா மரைகா லெட்சமிநன்

நாயகனே! வல்லிபுர நாதனென-ஆயவனே!

எத்தாலும் அன்பரிடர் எய்தாமற் காத்தவர்தம்

சொத்தாய் இருப்பாய் துதி.

1

துதிக்கின்ற தேவர்க் கிரணிய னாலவன் தூதுவரால்

கதிக்கின்ற துன்பங் கணக்கில் வாயவர் கங்கணங்கள்

மதிக்கின்ற மாபெருங் காப்பாய் அணிபவை மாறுகொண்டு

கொதிக்கின்ற தூட்டர் குழாம்பற்றிச் சேர்த்தார் குரைகடலே. 2

குரைகடற் பேரலைகள் கூர்த்துக் குழுறிக்

கரைபொருத் வாபோற் கணக்கில் - நிரையாகக்

காரரக்கர் சேனை கதித்தே எழுந்தமரர்

சீர்கலத் தொட்டார் செரு.

3

மச்சாவ தாரம்

செருவார் கொடுரௌஞ் சிவனார் திருச்செவி சேறலுமே

உருவார் நெடுமாலுக் கோர்த்திருப் பார்வை உறங்கடற்கண்

பொருவார் அரக்கரால் போக்கிய கங்கணப் பொற்குவைகள்

தருவார் என்மீனம் ஆயினான் தண்டுளாய்த் தாரவனே. 4

தாரவன் அன்பர் தலைக்கூடும் வல்லிபுரப்

பேரவன் தேவர்கள் போற்றிநிற்க - ஆருலைவாய்க்

கங்கணங்கள் யாவுங் கரைசேர்த்த மால்மீனம்

அங்கண் கடல்மீண்ட தாம்.

5

தாம்துயில் பாந்கடல் போந்துயி லாது தமதடியார்

வேம்துயர் தீர்த்தருள் விட்டுணுத் தெய்வமாம் வீறுயர்மால்

தீம்திரு வாடல் திசைத்தை சென்று திரிந்துசெயப்

போம்பெரு மோசை புவியோர் செவிக்கோர் புயலுணர்வே. 6

இருகோவிந்தம்

புத்தியகங் காரத்தில் போய்ப்புக் கனந்சினங்கொள்
எத்தராம் தூதர் இழைத்தவிடர் - அத்தனையும்
தீர்த்த திருமால் திரிலோக மும்போற்றச்
சேர்த்தவிரு சம்பவம்சொல் வாம்.

7

வாவுமுந் நீர்மச்சம் வல்லி புரக்கரை வந்தடைந்த
தேவி இலவல்லித் தெய்வத் தவஞ்சால் திருமடிமேல்
தாவி மகனாய்த் தவழ்ந்ததும் அவ்வூர் தரித்தருளார்
கோவில் கொளச்சக் கரமீந் ததுமிரு கோவிந்தமே.

8

மீனம் கடலாடல்

கோவிந் தனைச்சேயாய்க் கொள்ளில வல்லிதவம்
மாவிந்த வாறாய் மலர்ந்தது - வோவிந்த
மாயன் அடியார்தம் மாவிருப்பேஃ் தோவதற்கே
ஆயஅவ தாரன் அரி.

9

அரியான் அடியவர்க் கன்றிமற் றன்பிலார்க் கென்றுமெங்கும்
தெரியான் கடலைத் துளாவித் திரிமீன் மாய்த்தெளித்துத்
தரியான் வலையினுட் தாவிக் கிழித்தமர் செய்யுமொலி
விரிவான் எழுந்ததிவ் வீர விளையாட்டோர் வித்தகமே. 10

வித்தகமால் மீனம் விரவு மறுத்துடைத்த
புத்தம் புதியநிலா போல்வல்லி - சித்தமவாக்
கொண்டதொன்றை முந்பிறுப்பில் கொள்ளாதாள் இப்பிறுப்பிற்
கண்டுகொளச் செய்கருணை காண். 11

காக்கும் கருணைக் கடவுள் கடலைக் கலக்கியதில்
ஆக்கும் விளையாட் டதிசயங் காண்பதற் காவலுடன்
ஹக்கந் தூரந்துந்த ஓடியூர் ஏததுவோ வென்றுரைத்து
நீக்கம் இலாது நிறைந்தார் நிறைந்தார் நெடுங்கரையே. 12

நெடுங்கரையில் கூடினோர் நின்றார் இருந்தார்
கொடுங்கடலோ கோளராப் போன்று - அடுங்கடலாய்ப்
பாரினையே வாய்மடுக்கப் பார்ப்பதுபோல் வந்தலைகள்
போரினையே செய்தவோர் போக்கு.

13

12

வல்லி மடிவீழ்ந்த மீனம்

போன திடிமுழக்கம் போய்விட்ட தேயலைப் போர்முழக்கம்
ஆன தமைதி அதனாப்பண் ஆச்சரிய ஆர்ப்பொலியாய்
மீனத் திருவுரு மின்பிறை போலவின் மேலெழுந்து
ஞான இலவல்லி யாள்மடி வீழ்ந்து நயந்திடவே.

14

நங்கை வியந்தயர்ந்தாள் நாட்கமலப் பொன்னிதழாம்
தங்கை அரவணைக்கத் தண்மலர்க்கண் - பொங்கியெழும்
ஆனந்தக் கண்ணீர் அலைமோத ஆரணங்காள்
தானங்கு தன்னைமறந் தாள்.

15

தாவி மடிமீது தங்கிய மீன்நீலத் தண்தராம்
மேவி ஒளிர்தரும் மேதகு சேயென விண்ணுமண்ணும்
குவியும் இஃதுபோல் கொள்ளாத காட்சியைக் கொள்ளவைத்தே
ஆவி குழையுமா னந்தம் தரச்சேர்ந்தாள் அற்புதமே.

16

அற்புதத்தான் வல்லியூரில் ஜயன் வருகையென்
புற்புதமாம் வாழ்விலொளிர் புண்ணியமே - சொற்புதத்திற்கு)
எட்டமுடி யாமாயன் ஏழையேன் என்மடியை
இட்டமுடன் வேட்டதென்ன ஈங்கு.

17

ஈங்குல குண்டானை ஈரடி யால்அளந் தானையதைத்
தாங்கி அளிப்பானைத் தாங்கவென் னோவென்
தவப்பெருக்கென்று)
ஆங்கண் இலவல்லி ஜந்துமவன் மேலாய் அகங்குழைந்தாள்
ஒங்கி உயர்ந்தே எழுநெடு மாலைக்கை ஏந்தின்னே.

18

ஏற்றுயர்ந்த மாதவத்தாள் ஏறுவெயில் வெய்யோனால்
காற்றுநிலம் வெப்பம் கதிர்ப்பதனால் - ஆற்றுதற்குத்
தெய்வக் குழந்தையுடன் தேடிச்சென் றாள்நிழலை
அய்யை அழகி அவள்.

19

அலர்ந்தேர் தருநிழல் ஆங்கண் அமர்ந்தம்மை ஆவலுடன்
மலர்ந்த குவளை மணிவண்ணன் மால்சேய் மகிழ்ந்துறங்கி
நலந்தேன் தரும்சேயக்கு நங்கைதன் சேலையால் நன்குதொட்டில்
தலந்தேன் தழைக்கத் தலைக்கூட்டித் தாலாட்டுத் தந்தன்னே. 20

தந்த அருண்மணி தான்நீல மாமணிபோல்
வந்தமணி மால்மணியே வல்லிபுரச் - சொந்தமணி
ஆகஅமர் தெய்வமணி அண்டமெ ஸாம்புரக்கும்
தாகமணி யான்துயில்வ தா?

21

ஊரார் பரவசம்

தாமரைச் செம்பாயல் தன்னில்புங் காவியே தான்மலர்ந்த
தேமரு தெய்வத் திருக்காட்சி காண்கத் திசைதிசையோர்
காமலர் பூக்கள் கணக்கில் வாபோல் கணங்கணமாய்த்
தாமங்கே சேர்ந்தார் தமைமறந் தார்கள் தவிப்புடனே.

22

தவித்தார் தவித்தார்கள் தாமதிச யித்தே
குவித்தார் குவித்தார் கரங்கள் - குவித்துமே
மேலெலடுத்துத் தம்சிரங்கள் மீதுகுவித் தான்தத்
தாலெழுங்கண் ணீரில்தோய்ந் தார்.

23

தாயாய் உலகெலாம் தாங்குவான் வங்கத் தரங்கமெறி
வாயாய் மணல்நிறை வல்லி புரக்கரை வந்துகந்த
சேயாய்த் தருநிழல் சேர்ந்தன்புத் தொட்டில்செங் கண்ணயர்தல்
தாயாள்தா லாட்டுத் துயிலோ அறிதுயில் துய்ப்பவனே.

24

இலவல்லி நிட்டை

துய்ப்பவனைத் தூக்கந் தொடரத்தா லாட்டியவள்
மெய்ப்பவளாய் மால்மணியான் மெய்த்தோற்றும் - எய்ப்பிலராய்
பார்ப்பவர்கள் கண்பனிக்கப் பாரளந்தான் போல்தனைத்தான்
சேர்ப்பவளா னாள்வடிவச் சீர்.

25

சீர்திகழ் பச்சைத் திருவுரு நான்கு திருக்கரங்கள்
ஏர்திகழ் சக்கரஞ் சங்கம் கதையோ டிறையபயம்
பேர்திகழ் பீதாம் பரம்உடை யாகவே பூந்துளசித்
தார்திகழ் வானுரு தாங்கினாள் மோகந் தலைப்படவே!

26

தண்டா மரைத்திருவைத் தன்னெஞ் சிருத்தித்தான்
அண்டத் துயிர்களுள் ஆனவனைக் - கண்டுதொழு
விண்ணோர் விழைந்தென்ன வெற்றிடமே இல்லாமல்
மண்ணோர் நிறைந்தாரம் மன்று.

27

மன்னும் இறைமை மலையிருந் தூறி வழிந்து வந்து
துன்னும் அடியார் துறைதேடிச் சென்று சுரந்தவரைப்
பின்னும் பழவினைப் பீடுடைத் தன்பால் பெருகுபக்திக்
கண்ணல் வளர்தெய்வக் கங்கைக் கருணைக் கடவுளரே. 28

பக்தர் பரவசம்

கன்மவினை போக்கிக் கருணை அமிழ்தளித்துத்
துன்பவினை சேராத் துணையிருக்க - இன்பமுடன்
எங்களிடம் தேடி எமக்கருள்வான் ஈங்கெழுந்தான்
வங்கக் கடல்கடந்தே வந்து. 29

வந்தாரெல் லோருமே வாழ்த்தினார் போற்றினார் வங்கமுந்நீர்
தந்தானை உள்ளத்தவிசில் இருத்திப்பூந் தாள்பரவிச்
சிந்தா மணியே செகங்களைக் காத்தருள் செய்பவனே
நந்தா விளக்கேயும் நாதனே என்றார் நமஸ்கரித்தே. 30

நம்மைச்ச ரூபனாய் நாடிவரல் எத்தவமோ
இம்மைப் பிறவி எடுத்தபயன் - எம்நடுவே
நீலமணிச் சேய்யோக நித்திரையைக் காண்பதம்மா!
ஞாலமதில் சொர்க்க நலம். 31

நமநமோ மாயவா! நாரா யனனே! நமோ நமஸ்தே
கமகம வான கருணைப் பெருக்கேயேயும் கற்பகமே
எமலம் தான் இருவினை தீர்க்கும் இறையவனே
உமாம தான் திருவுருக் காட்சியால் உய்ந்தனமே.
“கம” நிறைவாகும் (தொல். சொல் - உரி) 32

உத்தியுன் பூசனைகள் ஓயாத் தியானநெறி
சித்திக்கும் எம்மைநீ சேர்வதற்கே - எத்திக்கும்
எங்களிடர் போக்க எழுந்தே ஒளிகாலும்
திங்கள் உவாநாள் திகழ்வு. 33

திருவுளங் கொண்டடி யார்தொண்ட ரன்பர்தம் துன்பகலத்
தருமுளம் கொண்டருட் தண்ணைி யால்துயர் தானுழந்தும்
இருநிலம் காப்பதற் கின்னல்கள் தீர்ப்பதற்கு) ஓடியுடன்
வரும்பெரு மாள்பதம் வாழ்கென வாழ்கென வாழ்த்தினரே. 34

வானத்துத் தாரகைபோல் வந்துமொய்த்த பக்தரெலாம்
கானத்து வாழ் மானின் கண்றுகளாய் - தேனந்தும்
கானம் இசைத்துக் களியாட்டம் செய்வதலால்
போனகமும் எண்ணார் பொழுது.

35

பொழுதெலாம் போற்றிப் புகன்றிரு கண்கள் புனல்பெருக்கி
அழுதுளம் வெம்பி அரற்றிப் புலம்பி அகங்குமூந்தே
எழுதலா வாற்றால் இயம்பவும் ஏலா திவையிவையென்று)
உழுவலாய்த் தொட்டே உயர்ந்தெழும் பக்தி உகாந்தமதே. 36

உள்ளத்தில் எம்மை வைத்தே எம்முள்ளத் துள்ளிருக்கும்
வள்ளல் அருளை வழங்குதற்கே - துள்ளுமலை
வங்கக் கடல்கடந்தே வல்லிபுரத் தூர்க்கரையில்
தங்கத் திருமால்வந் தான்.

37

தானே தரணி தருவானைத் தந்தவன் தந்தபுவி
தானே புரப்பான் அருபியாய் இங்கோர் தனயனென
வானோர் தமக்கும் வழங்காத் தரிசனம் வந்தெமக்குள்
தானாய் அளித்ததெழும் தெய்வம் எனப்போற்றித் தாள்தொழுதே. 38

தாங்கள் தனவந்தர் தங்குறைகள் போயினவென(ரு)
ஒங்கி உவக்குமொலி யாலுரைத்தார் - ஆங்காங்கே
ஆழினார் பாடினார் ஆரணங்கள் போற்றுந்தாள்
குடினார் பக்தி சுரந்து.

39

சுரந்தனிற் செல்வோர் துயர்கண் மிரங்கிவான் குழந்தெழிலி
கரந்தந் துதவுவ போல்மாரி பெய்து கனலகற்றித்
தரந்தரச் செல்கைத் தளர்வினைத் தீர்ப்பபோல் தங்கியெங்கும்
வரந்தரும் தெய்வ வடிவாய் இடர்போக்க வந்தனனே. 40

வந்தவர்பல் ஸாயிரவர் வந்துகொண் டேயிருப்போர்
அந்தஞள வுக்குமேல் ஆகுமே - இந்திலையில்
மாயனில் வல்லி மடிமேல் துயில் அவட்கு)
ஆயதவம் எவ்வளவோ ஆம்.

41

இலவல்லி காதை

ஆன அருட்செல்லி ஆரணங் காகிய அழகுமயில்
போன பிறவியில் புத்திரப் பேறின்றிப் பேதலித்தாள்
கானக் குயின்மொழிக் காலீயம் வைசியக் கவின்குலத்துத்
தானத் தருமாந் தாமரை தந்த தவமலரே. 42

தவிசெனும்நீர் மேற்கமலம் தண்மதியைக் கண்டு
குவிவதுபோல் உள்ளங் குவிந்தாள் - கவிநயச்சொல்
மக்கட்பே நில்லாள் மனைவாழ்க்கை எப்பிறப்பும்
துக்கந் தொடருந் துயர். 43

துயரம் உருக்கொண்டு தோன்றியே தன்கரம் தூக்கியவள்
தயவார் உளமெனும் தாமரைப் பூவினைத் தாவியதன்
நயமார் அகவிதழ் நாளுமொவ் வொன்றாய் நலிந்துடைக்கும்
அயர்வார் லவல்லி அகமழிந் தாளதன் ஆளுகையே. 44

ஆழுதலே அற்றாள் அலைமோதும் வெந்துயரால்
தேறுதலே இல்லாள் தெளிவதனைக் - கூறுதற்கு
யாவருளார் யாங்கணுளார் யாதொன்றும் தேரேன் யான்
ஆவதவ ணாலேதான் ஆம். 45

ஆங்கால மாவன ஆகுமென் றாட்கோர் அருண்மலரும்
பாங்கான ஆணை பரந்துபா வித்ததே பாவைநெஞ்சில்
ஈங்கான ஓர்முனி ஈடில் தபோநிதி உன்பிறப்பில்
தீங்கா னவைகண்டு தீர்ப்பளிப் பான்தேடிச் செல்குவதே. 46

செல்குவையே என்ற திருவருள்சேர் எண்ணமதை
அல்லும் பகலும் அவள்மீட்டுத் - தொல்பிறப்பின்
ஏதோவோர் புண்ணியந்தான் ஈங்கெழுந்து வந்தசுபப்
போதோ எனும்நினைவிற் போந்து. 47

பிருகுமுனிவர் தரிசனம்

போனாள் தபோவனப் பூம்புனி தச்சாலை புக்கதுமே
ஆனாள் பெரும்பத்தி அஞ்சலித் தாள்பிரு(கு) ஆம் (முனியைத்
தானாய்த் தளர்ந்தாள் தடங்கண்கள் நீரிலே தத்தளிக்க
மானா மயிலா மதியா எனும்நிலை மாநிடவே. 48

மாநினாள் பக்தையாய் மற்றோர் பிறவியாய்த்
தேறினாள் மாண்பிருகுத் தெய்வமுனி - ஈறில்லா
மாதவத்தோன் பாதம் வழுத்தினாள் கட்டுரைத்தாள்
சாதனைக் காம்தனது சால்பு.

49

சான்ற பெருந்தவச் சந்திதித் தேவா!நின் தாள்சரணம்
ஆன்ற மறையொளிர் ஆதவா! ஏழை அடைக்கலமே
ஈன்று புறந்தர ஓர்மகச் செல்வம் இலாதகுறை
னன்றும் துயர்தீர் ஓர்நெறி காட்டுக எம்மிறையே.

50

எம்மிறைவன் பேரருளே! ஈங்கெழுந்த சற்குருவே!
மும்மையும் தேரும் முனிவா!நான் - எம்மையிலே
யாதுபெரும் பாவங்கள் யான்புரிந்தேன் தீர்வவைக்காய்
ஏதுகழு வாயுண்டோ ஈங்கு.

51

முன்னைப்பிறவியும் நாகசாபமும்

ஸ்திலா மாமுனி ஏற்றான்வின் ணப்பம் இறைநினைவாய்க்
கூடிய நிட்டை குறித்தன சொல்வான் குழந்து வந்து
நாடிய நங்காயோர் நாகசா பத்தால் நலமிழுந்து
வாடினாய் அஃதைமுன் வந்த பிறப்பில் வதைத்தனையே.

52

வதைபட் டுயிர்க்காய் வருந்திய நாகம்
பதைபட்டோர் சாபம் பணிக்கச் - சிதைபட்டுப்
போகாமல் நீகொள் பிறவிகள் தோறுமே
தோகாய்! தொடருமுனைத் தொட்டு.

53

தொட்டுத் தொடரும் துயர்ச்சாபம் போக்கித்

தொலைக்கவல்லான்

எட்டுத்தோள் முக்கண் இறைவன் சிவனன்றி இங்கெவர்க்கும்
கட்டுக் கடங்காது காண்பாய் சிவனார் கருணைபெறும்
கட்டுரை கேட்டுக் கடுந்தவங் கொள்க கருத்துறவே.

54

கடவுள் சிவன்நினைவே காலமெலாங் கொண்டு
இடங்கொடாய் இன்னொன் றிருக்க - மடந்தையே
கட்டக் கடுரைக் கடுந்தவத்தைச் செய்கசிவன்
முட்டழிக்கத் தோன்றுவானுன் முன்பு.

55

முழுமதி மேல்மொய் முகில்கள் அகல முனையுமென
வழுமறு போக வழிகூட வந்த வகையுமெனப்
பொழுதெலாம் துன்பம் புதல்வ ரிலாக்குறைப் புன்மையுடன்
தழுவிய சாபழும் தான்போம் நெறிகண்டாள் தக்கவளே. 56

தண்ணீர்கா ணாது தளிரிலைகள் தான் சருகாய்
மண்ணில் உதிர்நிழல் மாண்பிழந்தும் - கண்ணீர்மை
காணாக் கனித்தருவைக் கண்டிரங்கிக் கார்புனலைக்
கோணாக் கொடுப்பதொத்தாள் கொம்பு. 57

கொம்பனை யாள்கரங் கூப்பிப் பிருகெனும் கோழுமியாம்
அம்மா தவத்தோன் அடிமலர்க் கீழ்வீழந்தாள் அஞ்சலித்தாள்
எம்மான் தமியேன் இனியுய்ந்தேன் நின்னருள் என்றுமெனக(கு)
இம்மா நிலத்தே இருக்க விடையருள் என்னிறையே. 58

என்னிறையே என்றவள் ஏத்திநின் றாள்பிருகுப்
பொன்னிறைவார் பாதங்கள் போற்றியே - தன்னிறைவார்
மாதவத்தான் ஆங்கொருபால் மௌனித்தான் நிட்டையிலே
போ, தவஞ்செய் என்னுமாப் போல். 59

இலவல்லி தவம்

போனாள் விரைவாகப் புத்திரர் இல்லாப் பெருந்துயரம்
ஆனாள் அதுவெவ் வளவென் றளவிடற் காருளரோ
காணாய் வெளியாய்க் கடுங்கல் நெறியாய்க் கடந்துசென்று
தானாய் முயன்று தவச்சாலை தேடலும் ஓர்தவமே. 60

ஓயாது சென்றாள் உயர்வரிய தூய்மைமிகும்
சாயாத தெய்வீகீச் சால்பொளிரும் - தேயாதே
ஞானாளி காலும்சீர் நாநவில ஏலாத
தானதவச் சாலைக்குத் தான். 61

தானங்கு சென்று தவமா முனிவர்கள் தாள்பணிந்து
தேனங்கு கூட்டுஞ் சுரும்ப ரெஞ்செசெய்கை தேடியுளம்
கூனன்கு கூடும் குளிர்நிலா வெண்பிறை கொள்சடையான்
மேனன்கு தூய்மை மிகும்பக்தி மீதூரும் மென்மொழியே. 62

மென்மொழியாள் சிந்தைவிடை மேவும் சிவன்தானைத்
தன்னைமறந் தாளாய்த் தலையிட்டாள் - என்னையோ!
உண்ணாள் உறங்காள் ஒன்றுமே எப்பொழுதும்
எண்ணாள் இருந்தாள் இவள்.

63

இவளைன் றிதுவென் நெடுத்தே இயம்பும் இயல்பிலதாய்
அவளைன் நொருபொருள் ஆங்கிலா வாறாய் அரன்பதத்துள்
குவளை விழியாள் குவிந்துளாம் கூர்ந்தனள் கூத்துடையான்
சிவனே வெளிப்படும் செம்மை நிலைகொள் சிறப்பினனே. 64

சிவனார் வரம் அருள்ள

சித்தத்தின் உள்ளே சிவனாட்சிச் சொங்கோல்தான்
சுத்தமாய்ச் செல்லாவள் சேரிடத்தில் - சித்திரமே
போலிருந்தாள் முன்புசிவன் பொன்னம் பலநடனக்
காலெடுத்து வந்தான் கனிந்து. 65

கண்டனள் கண்ணுதற் காட்சியைக் கண்களால் கண்டவுடன்
எண்டிறன் இல்லா திறும்பூது கொண்டாள் இளந் தளிர்க்கை
கொண்டன உச்சிமேற் கூப்பிக் குவிந்தன சுத்துடையான்
தொண்டர் பெருமான் திருத்தோற்றுத் தெய்வீகம் துய்த்தனளே. 66

துய்த்துப்பே ரின்பச் சுனைமூழ்கித் தேனித்து
மொய்த்தசுக் மேலீட்டால் மெய்ம்மறந்தே - எய்த்தவள்பின்
தேர்ந்தாள் விழுப்பொருளைச் சித்தம் சிவன்பாலாய்
ஆர்ந்தாள் அவன்பேர் அருள். 67

அன்பிற் கரைந்தடி யாரிடந் தேடி அடியெடுக்குந்
துன்பால் அடிபுண் படவும்முன் கல்வில்லால் தொட்டபுண்கள்
நன்றாய் வலிக்க நடந்தடி யார்க்கருள் நல்குவையே
என்பால் எதுகண் பெழுந்தனை யோதேவா! என்னிடமே. 68

என்றே இரங்கி இறைஞ்சிநின் றாள்தன்னை
நன்றருள் வான்நோக்கி நங்காய்ந் - என்னிடத்தில்
வேண்டும் வரத்தை விளம்புக இக்கணமே
ஈண்டளிப்பேன் என்றார் இறை. 69

இறைவா! மகார்ச்செல்வம் எப்பிறப் பும்மின்றி இன்னவுறும்
குறைநாக சாபத்தால் கொண்டுளேன் அந்தக் குறையகன்று
நிறைவாக ஓர்வரம் நேர்கிண்ணேன் தந்தருள் நிர்மலனே
உறைவாய் உலகெலாம் அப்பாலும் ஆகி ஒளிர்பவனே. 70

ஒளிர்பரிதி யாலிஞர் ஒடி ஒதுங்க
வெளிவந் தொளிர்பகலே போலக் - களிந்தஞ்செய்
சிற்றும் பலத்துச் சிவனார் வரமீந்தார்
அந்புத் தனையாட்கே ஆம். 71

ஆரணன் ஆகமன் ஆம்ஆகி ஸன்அண்டம் அத்தனைக்கும்
காரணன் காரியன் கண்டுங்கா ணாத கடவுளவன்
பூரணன் மாந்றமாய்ப் பெண்ணே! உனக்குப் பூராதனவூர்
வாரணன் வேட்கும்சீர் வல்லி பூரத்தில் வரும்பிறப்பே. 72

வரும்பிறப்பில் கல்விசெல்வம் வந்தடையும் பக்தி
தரும் சித்தம் சேரும் தகவார் - பெருவாழ்வு
கண்டுதுயர் போம்வழிகள் காண்பாய் லவல்லிபெயர்
கொண்டங்கு வாழ்க்கநலம் கூர்த்து. 73

கூத்தளிப் பான்வரைக் கோமகள் பாகன் குவலயங்கள்
காத்தளிப் பான்பின்னும் கண்ணியை நோக்கியே கட்டுரைப்பான்
தோத்தரிப்பார் விண்ணோர்க்குத் துட்டர் அரக்கர்
தொடர்ந்துசெயும்
மாத்துயர் போக்கவே மச்சாவ தாரனாய் மால்வருமே. 74

மால்வங்கச் சாகரத்தில் மச்சஞூபம் தானெனடுத்துச்
குல்கொண்ட மேகம் சுழிக்காற்றின் - மேல்சுழன்று
வாவிப் புயலெழுப்பும் வல்லி பூரக்கரையை
மேவி இருக்கும்நின் மேல். 75

மேலும்வெண் முத்தங்கள் மேவிப் பரந்து மினிர்வதுபோல்
காலும் மணல்சேர் கரைவந்த மால்மச்சம் கன்னியுன்சீர்
சாலும் மடிமீது தாவி விழுந்து தவந்தழழத்த
கோலக் குழந்தை உருவாய்க் கிடப்பான் குதாகலமே. 76

குழந்தையை உன்கரம் கூட்டியதும் சாபம்
அழிந்துபோம் ஆங்குசில ஆண்டு - கழிந்தபின்
வேறுபிறப் பிம்மையிலே வேண்டுபுத்ரப் பேறுடனே
தேறும் பெருவாழ்வாம் தேர்.

77

தேர்ந்தாள் தெரிவை சிவனார் மறைந்தனர் செப்பியன
ஆர்ந்தே சிலகாலம் அங்கிருந் தையனார் ஆணையினால்
சேர்ந்தே பிறந்துநற் சீர்பெற்றாள் வல்லி புரப்பதியில்
நேர்ந்தன சொன்ன நிகழ்வெலாம் அந்தநல் நேரிழைக்கே.

78

நேரிழைதன் தாய்போல நித்திரைசெய் நீலவண்ணன்
பாரிலே தன்னோக்கம் பாலிக்கச் - சீரியதாய்
மீண்டுந்தான் மச்சருப மேனியனாய்ச் சாகரத்துள்
ஈண்டினான் மாயனிறை வன்.

79

ஊரார் உள்ளம் அழிதலும் தவநிலையும்
வந்த அடியார் வழுத்தினார் தங்கள் வசமிழந்தார்
சிந்தை வியப்பால் செயலிழந் தார்பக்தி தேம்பிநின்றார்
எந்தை இறைவா! எமைத்தேடி வந்ததற் கெத்தவத்தை
முந்தைப் பிறப்பில் முனைந்தெடுத் தோமென்றார் முதலகே.

80

முவுலகும் காப்போன் முதுகடற்கண் மீண்டும்
மேவுதலைக் கண்டறிந்தோர் மெய்ம்மறந்து - நோவு கொஞும்
உள்ளம் அழிந்தார்கள் உற்றவருட் தெய்வமைமைத்
தள்ளிவிட்ட தென்றார் தவித்து.

81

தள்ளா விளைவுடன்; தாகந்தீர் நன்னீர்; தனிவழிக்கண்
உள்ளாப் பெருந்துணை; ஊர்க்குவற் றாநதி; ஊட்டுதற்கு
விள்ளாச்சீர்த் தாயர்; விளம்பநால் வேதம்; விசும்பதற்கு
எள்ளா இருக்டர் இங்கிழந் தார்போல் இரங்கினரே.

82

இலக்குமிசேர் மார்பா! இரட்சகா! எம்மை
அலட்சியம்செய் தாயோ? அடியேம் - குலங்காத்தே
ஆட்சிசெய வந்தே அவதாரக் காட்சிதந்த
மாட்சியமோர் மாயமோ தான்.

83

தாமரைச் செங்கண்நற் தண்டா யுதம்சங்கு சக்கரமும்
தாமரை பீதாம் புரந்தார் துளசியும் தாங்குருப
வாமனா! வல்லி பூர்ம்வந்து தேவா! வனிதைமடி
மாமக னாக மலர்ந்தவா! அஃதெங்கள் மாதவமே!

84

மாதவனே எங்கள் மனத்துள் ஒளிர்ஞான
ஆதவனே ஞாலத் தறம்நிறுவும் - போதகனே
கற்பகமாய் நின்றஞானும் காட்சியாய்க் கண்டதெய்வம்
அற்பநொடி யுள்மறைந்த தோ.

85

தோலாத் தவம்சிலர் தொட்டார்கள் நோற்றுத் துயரமின்றிக்
காலாதி காலங்கள் கண்விழித் தார்சிலர் கண்டுவக்கும்
நாலாதி நாண்மலர் நாஞும் சமந்திட்டு நற்கிரியை
கோலாது போற்றும் குரவை திருச்செவி கொண்டதுமே.

86

கொண்டான் திருவளத்தில் கோவர்த் தனங்குடையாய்க்
கண்டான் அடியவர்க்காய்க் கண்மூடான் - கண்கள்தான்
முடியிருந் தாலுமவன் மூவுலகின் செய்கையெலாம்
நாடி அறிதுயிலான் நன்கு.

87

சக்கரம் அருள்

நல்லடி யாரோலம்; நற்தோத் திரவொலி; நாற்றிசையோர்
சொல்லும் முறையீடு; சோராத் தவநிலை; சொல்லலையாய்
அல்லும் பகலும் அரற்றும் அவர்நிலை ஆனவைகள்
எல்லாமே தன்பிரி வால்வந்த ஏக்கமாய் எண்ணினனே.

88

எண்ணினான் அன்பாதம் ஏக்கங்கள் போக்கவே
நண்ணித் தவம்புரிந்தார் நாப்பண்வூர் - கண்ணியமார்
வேதியனைப் போன்றநல் வேடத்தைத் தாங்கிநின்றான்
ஆதியந்த மில்லான் அரி.

89

அருமறை வேதியன் அன்பரை நோக்கி அருந்தவத்தீர்
திருநிறை வான விரதாதி பூசனை தோத்தரித்தல்
தரும்நிறை வாக்குச் சக்கரந் தந்தேன் தலங்கொளவே
ஒருகுறை வும்மில்லை ஓய்ந்தொழி யும்அச்சம் உத்தமரே.

90

உத்தரங்கள் தந்தருஞம் உள்ளமதில் தெய்வங்களி
தத்தித் ததும்பவே தானருஞம் - முத்திக்காம்
ஞான அபிவுதரும் ஞாலமதில் வந்த பயன்
அனவெலாம் ஈந்துதவும் ஆம்.

91

ஆதர வாம்நாளில் ஆகும்நல் லோரையில் ஆசிகொளப்
போதர வான இலக்கினப் போழ்தில் புனிதநெறி
கோதில் ஒருவனே கூறுநல் லாரண ஆகமந்தேர்
மாதவப் பேறுளான் மால்பக்தன் காண்தலம் மங்களமே.

92

மங்களஞ்சால் கோவினிலம் மாயவனார் சக்கரந்தான்
திங்கள் மறுவகன்ற தோற்றுமென - உங்களுக்குத்
தோற்றுநிற்கும் அத்தலத்தில் தோத்திரங்கள் மந்திரங்கள்
ஆற்றப் பிரதிஷ்டை ஆம்.

93

ஆமென்று சக்கரம் அந்தனை ணீயவே ஆவலுடன்
ஓம்நமோ நாரா யணாநமோ ஓசை உலகமெலாம்
தாமொலித் துள்ளங்கள் தாவ இசைத்தவோர் தன்மையினால்
போமொலி பக்திப் புணரியின் ஓலமாய்ப் புக்கதுவே.

94

புக்க ஓலிநடுவே போய்மறைந்தார் வேதியனார்
சொக்கித் திளைத்த பக்திச் செல்வங்கள் - சக்கரத்தை
ஏந்தினார் போற்றி இறுமாந் தருட்கடற்கண்
நீந்தினார் நெஞ்சம் நிறைந்து.

95

நிறைவாய்ச் சுரந்த நெடுமா வவன்பத்தி நின்னோழுக
இறைவாய் மலர்ந்த உரைகள் துரப்ப எழுந்தடியார்
நறைவாய் சொரிமலர் நற்பொழில் நீர்ச்சுனை நாமகுளத்
துறைவாய்த் திருநகர் சென்றன ரஃதோர் திருவருளே.

96

கொன்றை நீழலிற் சக்கரம் நிலைபெயராமை
திக்கெலாம் போற்றத் திருச்சக்க ரஞ்சமந்த
அக்களைப் பாறுதற்காய் அங்கமரச் - சக்கரத்தை
வல்லிபுரத் தூரின் வளர்கொன்றைக் கீழ்ச்சேர்த்தே
எல்லையிலா அன்பரிருந் தார்.

97

தாம்வைத்த சக்கரம் தாம்தூக்க ஏலாது தத்தளித்தார்
தாமோர் குறையும் தலைக்கூடல் இன்றெனத் தாமயர்ந்தார்
ஆமோ இதுவெங்கள் ஜயனுக் காம்தலம் அஃதறியேம்
தாமோ தரன்விழைந் தான்பெய் ரானேல் தலமிதுவே.

98

கொத்துப் பந்தல் ஆலயம்

தலமதுவாய்ச் சக்கரத்தைத் தாபனஞ் செய்தார்
வலனாரும் மந்திரத்தால் வாழ்த்திப் - பலமார்ந்தே
மல்குதெய்வத் தன்மை மலரும் கரதலத்தில்
தொல்நெறிசால் வேதம் தொழு.

99

தொழும்பெரும் பத்தி துஞ்சபநல் நித்யநை மித்தியங்கள்
தழுவும் நெறிகள் தவறா தியற்றல் தலைக்கொணர்ந்தே
அழுவார் அரற்றுவார் ஆவி உருகியே அஞ்சலிப்பார்
பொழுதெலாம் மாயனார் பூவார் திருப்பதப் பூசனையே.

100

பூவார் சுமையினர் பூசனைப் பச்சிலையர்
நாவார் நவில்பண் நயப்பினர் - கோவார்நெய்
பால்தயிர் ஈவர் பைந்துளாய் சேர்ப்பவர்
குல்முகில் வண்ணனைச் சூழ்ந்து.

101

குடுந் தெரியல் சுடர்விளக் குத்தூபஞ் சுந்தரமார்
கேடுந் திருநாமம் சந்தனங் குங்குமந் தீம்புனற்றேன்
ஆடும் மயிற்றோகை ஆரும் அமிழ்துபொன் ஆபரணம்
ஊடுந் திருமகள் ஒசையார் சங்கம் ஒலிமணியே.

102

ஒலிக்கும் மணியுடனே ஒப்பரிதா யுள்ளம்
சிலிர்க்கும் நறுமணங்கள் சேர்த்துக் - கலிக்கும்
திரவியங்கள் முக்கணிகள் தெய்வ வழிபாட்டில்
அரவணைப்ப தெல்லாம்சேர்த் தார்.

103

தாழ்ந்து பணிந்தே தலஞ்சால் அரியோம் நமோ! ததும்பிச்
குழ்ந்தே ஒலிக்கச் சுழல்வளி ஒமெனச் சுற்றுநிலம்
ஆழ்ந்தநீர் தேயு அகல்விசும் போமென ஜந்துமொன்றாய்
வாழ்ந்தோம் நமோவென வாழ்த்தின பூதம்கார் வண்ணனையே.

104

வண்ணக் கரியமால் வல்லிபுரத் தேயமர
எண்ணி எழுந்ததெங்கள் எத்தவமோ! - புண்ணியங்கள்
செய்வாரைக் கூடிக் குலாவுதற்காய்ச் சேர்ந்துமுன்போல்
எய்தாதிங் கென்றுமிருப் பான்.

105

பாலுண்டு; பூவுண்டு பைந்தீம் புனலுண்டு பைங்கமலம்
ஆலும் சுனையுண்டு; ஆநிரை உண்டு; அவைகளிலுன்
போலும் குறியுண்டு; போழ்தெலாம் அர்ச்சனைப் பூசைமுதல்
நாலும் குறைவில்லை நாதனே இங்கிரு நம்நடுவே.

106

நன்குநீ கேட்டுவக்க நாடுமன்பர் போற்றுகவி
என்றும் இசைத்தலுண்டு எத்திசையும் - மன்றுதொழுக்
கூடி வருதலுண்டு கூர்த்தபக்தி உந்துதலால்
ஓடி வருதலும் உண்டு.

107

உள்ளத்தில் மாயவன் ஊர்வந்து பின்கடல் உட்புகுந்த
வெள்ளத் துயரங்கள் மீண்டும் நினைவில் வெளிவரவே
தெள்ளத் தெளிவாய்த் தெருட்டத் தமையும்தம் தேவனையும்
கொள்ளத் தகுமாம் குரல்கொடுத் தார்பக்திக் கூர்ப்பதுவே.

108

கூர்த்தெழுந்த பக்திக் குரல்கொடுத் தேநானும்
ஆர்த்துத் தொழும்பக்தர் ஆயிரவர் - ஸ்ர்த்தெடுத்தே
ஆட்கொண்ட அன்பனென ஆயினான் வல்லிபுரம்
நாட்கொண்ட பூசை கொண்டான் நன்கு.

109

வல்லிபுர உடையர் நி�ந்தம்

நனைத்தான் அருள்சொரி நாரா யணமுகில் நாடிவந்து
கனைத்தொலி வங்கக் கடலிற் கருணைக் கருநிறைந்து
முனைத்துப் பொழிந்தபேர் மொய்ம்பார் பெயரால் முதல்வனெனும்
அனைத்தும் அரிக்கெனும் வல்லி புரஆழ்வார் அன்பனையே.

110

அன்பனாம் வல்லிபுரம் ஆழுடையார் கோவிலுக்காய்
இன்பமுடன் வல்லிபுரம் என்கின்ற - நன்னிலத்தை
ஆவலுடன் அர்ப்பனித்து ஆலயத்துப் பூசகனும்
காவலனும் ஆனான்நற் காப்பு.

111

காத்துக் கரம்கூப்பிக் கண்ணனார் பூசை கணிந்தளித்துப்
பூத்த பெரும்பக்திப் பொற்படை யாற்குப் புவனமதில்
ஏத்தும் மகார்ச்செல்வம் இன்மையால் வேலர் இளையவனே
மைத்திரு வண்ணனார் பூசனை செய்தார்மா மந்திரத்தே. 112

சேதர் உடையார் மண்தளி

மங்களமார் பூசகராய் மாண்புயர்ந்த வேலர்பின்
எங்கும் எவருக்கும் ஏற்றவராய்ப் - பங்குமுளான்
சேதர் உடையார் திருக்கோவில் தொண்டேற்றான்
ஏதமிலாப் பக்தன் இனிது. 113

இங்கொரு கற்றளி வேண்டும் இறைவற் கெனும்நினைவால்
அங்கிருந் தாரடி யார்தமைக் கூட்டிநல் லாவலுடன்
எங்கிருந் தாலும் அடியாருக் காக எழுந்தருள்வான்
தங்கி இருக்கத் தலமெடுத் தான்சேதர் தக்கவனே. 114

தாமர் நினைவர் உடையார்கள் கற்றளி அமைத்தல்
தக்கவனாம் சேதர்பின் தாமோ தரவுடையார்
மிக்கசீர் சேர்நினைவார் மேற்கொண்டார் - மக்களால்
வாழ்த்தத் தகுந்தொண்டு வல்லிபுரத் தேவனுக்கு
ஆழ்ந்தபக்தி யோடுசெய்தார் ஆங்கு. 115

ஆரம்ப மாம்கொத்துப் பந்தரே ஆகிக் கரதலமாய்
ஏரம்பற் கண்மையில் ஏற்றவோர் மண்தளி யாயிருந்து
ஊரம் பலத்துக்கோர் உற்றவோர் கற்றளி யாகவதை
பேரம் பலமாய்ப் புதுக்கின ரேயந்தப் பேரவரே. 116

பேரார் பரம்பொருளைப் போற்றமுலத் தானமுடன்
ஏராரும் மாடம் எடுத்துமே - நேராக
அர்த்தமகா தர்சனம் ஆகும் கொடித்தம்பம்
வர்க்கபரி வாரம் வகுத்து. 117

வகுத்த இவைக்காம் விசையார் மண்டபம் வண்ணமுறத்
தொகுத்த மணிக்கூடு சுற்றுப் பிரகாரம் சூழ்ந்தமதில்
பகுத்து நினைவராம் பக்தர் முதலியோர் சேதருடன்
மிகுத்தெழும் ஆவலாய் மேலாம் திருப்பணி மேவினரே. 118

மேவிவந்த சக்கரமே மூலமுர்த்தி யாகமாயன்
தேவியுடன் சேர்ந்த திருவடிவும் - தாவியே
மூலக் கருவறையில் மூலமுர்த்தி யோடிருக்கும்
கோலம்மண் காக்கும் குளிர்வு.

119

மகோற்சவங்கள்

குளிரும் அருண்மாயன் கோவில் விழாவெழில் கூர்த்தபைப்புந்
தளிரும் மலருந் தசாயிர மாய்ப்பொற்புத் தான்பரப்ப
ஒளிருஞ் சுனைநீர்ச்செந் தாமரை ஆம்பல் உடன்னிறைந்தே
மிளிரும் பொழில்போல மீதூர் திருக்காட்சி மேன்மையதே. 120

மேவி மகோற்சவத்தை மெய்சிலிர்க்கத் தர்சனஞ்செய்து)
ஆவிஉரு கப்பதி ணைந்துநாள் - கோவிலிலே
கோடி அடியார்கள் கோவிந்தா! என்னுமொலி
சுடிஅர்ச் சிக்கும் கொலு. 121

கொலுவீற் றிருக்கின்ற கோவிந்தன் சக்கரக் கோவிலருள்
வலுவீற் றிருக்கும் வனப்பார் பதினேழ் மகோற்சவமாய்ச்
சொலும்தேர் கடற்தீர்த்தம் சேரவே எம்மைமுன் சேர்மலங்கள்
கழுவும் தகைத்துக் கடலாடு தீர்த்தம்மால் காருண்யமே. 122

காணும் சிறப்பொளிரும் கண்ணியாம் திங்களிலே
பூணும் முழுநிலவுப் பூரணையில் - மாணு மருட்
கண்ணனார் ஆடும் கடற்தீர்த்தம் அன்பநுடன்
மண்ணிலே காணாத மாண்பு. 123

மாறிப் பொருதுமே மக்கள் பெருவெள்ள மாண்பலைகள்
ஏறி இறங்கும் இரைகடற் பேரலை யோடெதிராய்க்
கூறி மதிப்பீடு கொள்ளா அடியார் குதூகலமாய்
ஸ்ரில் புகழார் அனுமானார் தீர்த்தம் இனிதுவந்தே. 124

இனிதாய்க் கடல்தீர்த்தம் ஏற்ற மறுநாளில்
கனிவாய பக்திக் களிப்பால் - புனிதமாம்
பட்டுத்தீர்த் தம்நிகழுப் பார்காப்போன் பேரழகு
எட்டுத்திக் கும்மிறைஞ்சும் ஏர். 125

ஏரார் பதினேழாய் ஈண்டும் மகோற்சவம் என்கையிலே
சீரார் கொடிவெண்ணெய் சேர்துகில் பாம்பு சிதைந்த தக்கன்
ஊரார்நல் வேட்டை ஒளிர்ச்சி பரந்தேர் உயர்வெனச்சொல்
பேரார் கடல்பட்டுத் தீர்த்தங்கள் பொற்பார் புகழுடைத்தே. 126

புகலும் பதினெந்து போற்றுவிழா வோடு
திகழ்வாரத் தேர், கடற் தீர்த்தம் - தகவுடனே
சேரப் பதினேழ் சிறப்பார் விழாக்களெலாம்
ஆர் அருள்சுரக்கும் ஆங்கு. 127

விசேட உற்சவங்கள்

ஆங்குவை குண்டமோ டாம்வீம் ஏகா தசிகளும்தீங்கு)
ஆங்கு நரகா சுரன்போர் உடன்கிள்ளை னார்ஜூயாந்தி
போங்கான ராம நவமிதை சித்திரைப் பொங்கலொளி
தேங்குசீர்க் கார்த்திகைத் தீபம் விசேட தினோற்சவமே. 128

தித்திக்கும் தெய்வத் திருவிளையா டல்பலவும்
எத்திக்கும் எண்ணி இனித்திருக்கும் - சித்தமே
அற்புதங்கள் கேட்டு அதிசயித்தே ஜயன்பூம்
பொற்புதங்கள் ஏத்துமெப் போதும். 129

ஆலய அழிப்பு

போர்த்துக்கே யர்கோவில் புக்கழித் தாரந்தப் புன்மையினால்
கூர்த்துத் துயர்மிகக் கோவில் திருவுரு தீபதூபம்
பார்க்க இயலாத் பாதுகாப் பாகவே பங்கமின்றிச்
சேர்த்தே தொழுதனர் சிந்தையுள் தேவன் திருப்பதமே. 130

மாயனருள் அற்புதங்கள்

திக்கனைத்தும் கோல்கோடும் தீயோர்தம் ஆட்சியின்பின்
தக்கவோர் ஆட்சி தலைக்கூடும் - அக்காலம்
துட்டராம் கள்வருக்குத் தோற்றாமல் அன்பரில்லப்
பெட்டகத்துள் வைத்தெடுக்கும் போது. 131

போற்றாம் கோவிற் புனிதப் பொருளை பெட்டகத்தை
மாற்றாம் புன்னெறிக் கள்வர் உடைத்திட மாறுகொண்டு
சீற்றும் உறுநாகம் சீறி எழவேதீச் செய்கையினர்
கூற்றும் கொழுமோவென் ஞோடினர் மாயவன் கூர்குறிப்பே. 132

கூப்பி இருகரங்கள் கூறிப் பலநாமம்
காப்பளிக்கும் மாலாம் கடவுளர்க்குப் - பூப்பதனைக்
காட்டாது காய்த்துக் கணிந்த பலாப்பழத்தை
வேட்டளிக்கச் சென்றானோர் வேள். 133

வேட்கையால் பக்தன் விரைந்தா லயம் சென்ற வேளையிலந்
நாட்பூ சகர்தாம ரங்கில் ராக நலிந்ததுயர்
வாட்ட வயலுமும் அண்ணலைக் கண்டே வரவுரைக்கக்
கூட்டினார் பூசைகளுக்கரை யிற்பழம் கூறுசெய்தே. 134

கூறாம் செம் பாதியைக் கொண்டுமனை சென்றபக்தன்
தேநானப் பூசையால் துன்பெவர்க்கும் - கூறாமல்
தூங்கக்சென் றான்கனவில் தூயோற்கு மால்தோன்றி
ஆங்கலர்ந்த வாக்கோர் அமிழ்து. 135

அரிய சுவைக்கனி நேற்றவித் தாயதைப் போற்கனியைத்
தெரிவாய் தருவாய் எனக்கனா வில்மாயன் செப்புதலும்
கரிய நடுநிசி கண்விழித் தொன்றுமுன் கண்டுவைத்த
சொரிநற் சுவைக்கனி யோடுடன் சென்றான் திருத்தலமே. 136

திருத்தலத்தைத் தர்சித்தே தீங்கனிநி வேதித்து(து)
அருள்மிகவே பெற்றாலு னந்தம் - பெருகியெழச்
சென்றுமனை சேர்ந்தே திருமால் திருப்பதங்கள்
என்றுமே ஏத்தியிருந் தான். 137

தாம் நடும்வாழை தம்முள் முதற்குலை தந்து சுற்றம்
குழப் பெரும்பூசை செய்குவேன் என்றார் செயலிழக்க
ஆழக் கிணற்றில் அரவுநா கம்சுற்றி ஆர்ப்பரிக்க
ஸழத் திருவல்லி ஊரிறை வா! மன்னிப் பேற்றநுளே. 138

ஏற்றருள்க என்றவோர் ஏத்தொலியால் சேர்ந்தோருள்
போற்றுமோர் அன்பன் புதுப்பானை - ஏற்றங்கே
நேர்த்திநிறை வேறுமப்பா நீஇந்தப் பானையுளே
சேர்ந்திருக்க வென்றுதுதி செய்து. 139

செய்துதி யால்நாகங் சேர்ந்தவோர் பானையைச் சட்டிகொண்டு
அய்யனை நேர்ந்தே அமைவற முடிக்கொண் டாலயஞ்சேர்
துய்ய இடந்தனில் சேரவிட் டேதிரு மாலவனார்
செய்யசீர் அற்புதத் தெய்வீக்ம் போற்றினார் சிந்தையிலே. 140

சித்தம் குடிகொள் திருமாலின் அற்புதத்தில்
எத்திசையும் உள்ளூறும் இன்னொன்று - பத்திமிகு
தாமரை மன்றில் தடுத்துவைத்த தால்வந்த
தாமத் துளசியான்செய் கை.

141

மன்று - நீதிமன்றம்

கையேந் தெழிலார் கடிமல ரிட்டுக் கருணைபொழி
பையேந் தரவில் துயில்கொள் பரம்பொருள் பார்புரக்கும்
மையேந் தெழில்திரு மால்பதப் பூசகர் மாசிலாதோன்
தையேந்து நீர்ச்சனை போலுளத் தாமர்செய் தாமதமே. 142

தாமதமே ஆனைமுகத் தான்தலத்தோ டாழ்வார்க்கும்
சேமமுறைச் சுக்கிரநாட் சீரொளிர்ந்தே - ஓமரலப்
போற்றுகின்ற பூசனையால் போந்ததே மன்றுக்கு
ஏற்றபொழு தேகா இடர்.

143

இறைநினை வோடங்கே ஏகிய தாமரின் றிங்கிருந்தே
நிறைவுறுந் தீர்ப்பினை நீர்மறு நாளேற்க வேண்டுமெனச்
சிறையிடப் பட்டார் திருமாற்காம் பூசனை சென்றிலாத
குறையுடன் மன்றது கூடும்போ தச்சம் குடிகொளவே. 144

குற்றங்கள் ஆய்ந்துநீதி கூறுகின்ற நீதிமன்றம்
குற்றம் புரிந்ததால் கோபமே - உற்றுதொரு
நாகம்போய் மேடை நடுவிருந்த மேசையின்மேல்
சோகத்தால் தங்கியதே சோர்ந்து.

145

“சோ” வெனச் சீறித் துரந்ததே மன்றத்துடுட் சேர்ந்தவரை
ஓவென ஓடி உரைத்தனர் நீதி பதியிடமே
“ஆ” வென வந்தவர் ஆய்ந்தபின் தாமரை ஆங்கழைக்க
போவெனச் சொன்னாரோர் பானையுள் நாகத்தைப் பூசகரே. 146

பூசகரந் நாகத்தைப் போற்றிசெய்து கேட்டவுடன்
பாசமுடன் சென்றதுந்தப் பானையை - நேசமுடன்
சட்டியொன்றால் முடியே தன்தோளில் வைத்துமன்றை
விட்டா ஸயம்சென்றார் வேட்டு.

147

வேட்டா ஸயஞ்சென்றார் விட்டாரந் நாகத்தை வீதியிலே
ஸட்டிய பக்தி இறையருட் செய்கை இதயமதில்
கூட்டித் தொழுதனர் கூடவே வந்தோர்கள் கோவிலுக்கு
ஆட்டி அருளுமெம் ஆழ்வார்தம் ஆடல் அகமுறவே. 148

அகமுறும் ஆழ்கடலான் அற்புதங்கள் எண்ணி
இகமதிலே ஏத்தி இறைஞ்சும் - தகவுடையோர்
உள்ளாம் குதாகலிக்கும் உற்ற இடர்த்துயர்கள்
எள்ளத் தனையும் இராது. 149

இறைஞ்சத் துகிற்பெருக்கு ஏய்க்கத் துகில்கவர்ந் தேளனமே
உறைந்த தயிர்நெய் ஒளித்தெடுத் தோடல், ஒருத்திபெற
மறைந்தே ஒருத்தி வளர்த்தெடுத் தோம்பல், மதிப்பவர்க்காய்
நிறைந்த பலகுழ்ச்சி நேர்தல், இவையெலாம் நிர்த்தனமே. 150

நிலமளந்தாய் ஈரடியால் நேர்பார தப்போர்
பலனளிக்கக் கீதை பகர்ந்தாய் - தலமுவந்து
போற்றிராம காதை பிறப்பதற்கும் நீ பிறந்தாய்
சாற்றுவதற் கெட்டாதுன் சால்பு. 151

மாயனது கடல் நோக்கிய திருநோக்கு
சாரல் மணங்குன்றம்; சாய்ந்து பரந்துபாற் சாகரம்போல்
சேர்த் திருவுளம் ஈர்க்கும் மணல்வெளி, சேர்க்கரையில்
வாரத் தரங்கம் தரளம் எறிவபோல் வந்துநிரை
ஆருச் செழுந்தமி ழாலஞ் சலிக்கும் அருட்பதமே. 152

அருள்பெறுவோர் ஆர்ப்பொலிபோல் ஆருணங்கள் போற்றும்
திருப்பெருக்கார் ஒசையெனச் செப்பி - உருப்படக்கி
தாழ்ந்து பணிந்தெழுந்துன் தாளேத்தும் வாரியைக்கண்
குழ்ந்தபார்வை உன்சுவையைச் சொல்லும். 153

சொல்லவே கண்ணீர் சுரக்கும் பெருங்கானம் சென்றதுன்பம்; அல்லல்சேர் தூதுக் கலைந்தவோர் துன்பம்; அசைந்தசைந்து மெல்லும்புல் ஆணிரை மேய்த்ததோர் துன்பம் மிகுத்தெழும்போர் வில்லோன் விசயன்தேர் ஓட்டிய துன்பம் விளைந்ததென்றே. 154

விக்கினமார் காளிங்கன் மேல்நடனம் செய்ததுன்பம் தக்கஉர லால்தருக்கள் தாக்கியதால் - மிக்கதுன்பம் கொண்டும் மலையைக் குடையாய்ப் பிடித்த துன்பும் கண்டழுத தோஅக் கடல். 155

கடலோ கரைந்து கணமேனும் ஓயாதுன் காதலினால் இடராய் மிகுந்ததை எண்ணிக் கழுவுவேன் என்றுரைத்து உடனாய் அதற்காக ஒன்றான்பின் ஒன்றாய் உருண்டலைகள் தடனார்செந் தாமரைத் தாள்களைச் சேரும் தகவுடனே. 156

தகவுடனே வங்கமுந்நீர் தான்பெறாது பெற்ற இகமெலாம் பெற்றவோர் ஏந்தலே - அகமார அக்கடலே நோக்கவுனை அஃதைநீ நோக்கவெமை எக்காலம் நோக்குவாய் ஈங்கு. 157

சிற்பாலயம் அமைத்தல்

ஈங்கெமை ஆள்தற் கெழுந்தவுன் கோவில் இறைமையெனத் தாங்குமாம் மூர்த்தி தலம்தீர்த்தம் மூன்றும் தகமைகொளப் பாங்காய் அமைந்து பரவசம் கொள்ளுமோர் பான்மைகொண்டு தேங்கா தெமைத்தேடும் தெய்வீகத் தன்மை திகழுவதே. 158

திசைகள்சேர் அன்பர்தம் சிந்தையிற் கோவில் இசைவுறும் ஆக்கங்கள் ஏற்றே - சிதைவுகள் போக்கிப் புதுக்கோலப் பொற்பலரச் செய்நினைவு தேக்கி இருந்த திகழ்வு. 159

திகழுத் திருக்கோவில் தீயோர் சிதைத்தபின் செம்மையுற அகலப் புதுக்கினர் ஆகுமம் சொல்கின்ற ஆஞ்ஞஞ கொஞும் தகமை தலைக்கொளத் தாமாய்ப் படர்ந்தார் தலங்கொளவேர் தொகவுயர் கோபுரத் தூலலிங் கஞ்சேர் திருவுடனே. 160

திக்குளோர் மிக்கவோர் தூரத் திருந்தாலும்
பக்கத்தே உள்ளார்போற் பார்த்தேத்தத் - தொக்கதிருத்
தூலலிங்கம் ஒங்கிநின்று தேவர்க் கருகாகும்
கோலமே கொண்டத்தன் கோர்ப்பு.

161

கோபுரம் முன்னின்று கூப்பு கரமென்ன, கோவிலுள்ளே
தாவும்போ தாங்குகொடித் தம்பம் கருடன் தலத்திற்காய்
மேவுறு மண்டபம் மேலாம் கருவறை மேன்மையுற
ஆவுடை யான்சக்ரம் ஆகமம் சொல்லும் அமைவறவே. 162

அழகோ அழகாய் அமர்ந்திருப்பார்; அன்பர்
நிழலோ நிழலாய்நிற் கின்றார் - பழவினைகள்
போக்குவீர் ராகிற் புகுவீர் அவன்கோவில்
காத்தளிக்கும் சொர்க்கக் கணி.

163

கனிவடை எம்முரக் கடவுள், கரம்நீட்டக் கண்டருளே
நனிதரும் அப்பன், நமையீன்ற அம்மையிஞ் ஞாலமதில்
இனிஅவ ணேசாந்தம், எல்லாம் எமக்கவன் இன்னலிலை
தனிமை இலை யெலாம் தாராள மாமெம் தனிமுதலே. 164

தந்திமுகத் தெய்வத் தலம்குருக் கட்டிருக்க
வந்தருகே நாச்சிமார் வாழ்வுக்கக் - சிந்தைகொண்டு
ஆதிநாக தம்பிரானும் அண்மைகொள மாயவனார்
சோதிமுகம் இன்பச் சுரப்பு.

165

சுரந்த முகமின்பம் சிந்தி உவகையில் தேம்பிநிற்கப்
யரந்த புவிதேவி பங்கயத் தாள்இரு பாங்கரிலே
துரந்து கொளந்து நிற்கின்ற கோலமுள் வீதியிலே
புந்தரா! விண்ணுக்கும் போகாத போற்பிங்கே பூத்துளதே. 166

பரிவார மூர்த்தங்கள்

பூந்தேன் மொழிஅனுமார் போற்றுநாக தம்பிரான்
ஈந்தருள் நாச்சிமார் ஏரவிசும்பில் - போந்தநவ
கோள்கஞ்சன் உள்வீதிக் கோவிலுளான் ஆனைமுகன்
ஆழ்வார் இவர்களுடன் ஆம்.

167

ஆயிரம் கண்கொள்ள தான் வதன் அருளெளாளியே
மாவிருள் ஆகி மலரும் மலங்களை மாய்த்தழிக்கும்
பாயிர மாகிப் பறவுவோர் உள்ளத்தில் பரவிந்னகே
போயிருந் தன்பர் புகலத்தில் தேர்ந்துநாம் போற்றுவமே.

168

போற்றுதும் மாயவனார் பூம்பதங்கள் வாழ்த்தியே
ஆற்றுதும் நானும் அவர்தொண்டு - சாற்றுதுமே
தாள்தொழுவார்க் காகத் தசாவதா ரங்கொண்ட
ஆழ்வார்தம் தூய்தாம் அருள்.

169

அஞ்சன வண்ணன், அருட்பெருந் தெய்வம்; அகிலமெலாம்
தஞ்சம் அளிக்குஞ்செந் தாமரைக் கண்ணன்; தகாதமறும்
எஞ்சா திருக்கவோர் ஏற்ற வடிவாய் இறங்கி வரும்
கொஞ்சம் எழில்சொரி கோபாலன்; எங்கள் குலதெய்வமே.

170

திருத்தலத் தொண்டு

குலம்தரும் சீலர்கள் கொள்பெரும் பக்தி
நலந்தரும் தாயதிரு நாளே - பலமரும்பி
வல்லிபுரத் தான்தாட்கீழ் வாழ்ந்தே வளர்ந்துவரும்
தொல்பழமை தொட்ட தொடர்பு.

171

தொடர்பாய் அடியார்சீர்த் தொல்குடி வல்லி புரட்டையார்
கடவாநெறி சேதர் கனவான்பின் தாமோ தரட்டையார்
தடமார் தலம்கற் றளியாக கியதோர் தலைமைகொள
ட்டையான் நினைவர் உறுபக்திச் செல்வம் உடையவரே.

172

உடமையரே வல்லிபுரம் உற்றவிறை ஆழ்வார்
கடமையரே கண்ணியமார் காருண்யம் - அடையவறும்
தெய்வத் திருப்பணிசெய் செல்வர்பின் சேர்ந்தருளால்
உய்யும் இளையோரும் உண்டு.

173

உள்ளமுன் நாமம் உறுமேல் உருகி இருவிழிநீர்
வெள்ளம் பெருக்குமே வேட்கை எழுந்து விதிர்விதிர்க்கும்
பள்ளந் தனில்நீர் பரவுதல் போலப் பரமநாதன்
தெள்ளு தமிழ்நூல் திகழத் தருவதுன் தெய்வீகமே.

174

தெய்வீக வல்லிபுரத் தேவன் திருத்தலத்தை
மெய்யுருகப் போற்றுவார் மேற்றவழும் - உய்யவழி
அுய்யன் தெரிவிக்கும்; அஞ்ஞானம் போவதற்காம்
செய்யநெறி காட்டும் சிலிர்த்து.

175

சிரமது தாழ்க்; எம் சித்தம் குடிகொண்டு சேர்வதற்குக்
கரமது கூப்புக்; எம்முளக் கள்வர்தம் காலழிய
உரமது கொள்கவே எப்போதும் போற்றி இடரழிக்க
வரமது வேண்டுக; மும்மல காரியம் வாய்கெடவே.

176

வாரிவந்த மீனம் வரும்ஆழமை ஆம்பன்றி
பாரினர சிங்கம் பரசுராமன் - தேரில்
பலராமன் வாமனார் சீராமன் கண்ணன்
புலர்கல்கி ஆம்ருபப் பொற்பு.

177

பொல்லாப் பிறவிப் பெருந்துயர் போக்கப் புகலிடமாம்
சொல்லால் செயல்களால் சுட்டுதற் கெட்டா சுதர்சனையே
அல்லும் பகலும் அக்த்தில் இருத்தி அவன்னினைவாய்
எல்லாம் அவனென் நிருந்தால் எமக்கோர் இடரிலையே. 178

இங்கெழுந்தாய் அன்பர் இதயத் தொளிவிளக்காய்
தங்குகின்றாய் வல்லிபுரத் தண்தலத்தில் - எங்குமே
ஆய இறைவா அடியேம் வினையெலாம்
மாய அருள்மா யவா.

179

சுபம்

மாயவனார் திருவிரட்டை மணிமாலை
முந்திந்து

VIVEKA PRINTERS 416-410-6401